

[Rimstad.]

kan læse og forstå dem. Det er dette synspunkt og i og for sig ikke noget principielt, som formanden for udvalget lige nævnte det, der har fået os til at arbejde med det foreliggende lovforslag. Vi har ønsket at hjælpe den højtærede justitsminister, der er jurist, ved at fortælle ham om de vanskeligheder og de ønsker, lægfolk har med hensyn til hans lovforslags formulering. Vi har ønsket at gøre den højtærede justitsministers lovforslag så klare og letforståelige for lægfolk som muligt.

Jeg vil ikke sige, at den behandling, vore ændringsforslag har fået her i dag, opfordrer os til at gå videre med denne hjælp-somhed. Vi vil i vor gruppe overveje, f. eks. indtil næste valg, helt at undlade at debatere eller tage stilling til disse den højtærede justitsministers kun i ringe grad politiske, men meget fagligt betonedede lovforslag, når det arbejde, vi har gjort for at komme til bunds i problemerne, møder en så ringe påskønnelse, at det højst kan afføde et klap på skulderen ved første behandling, medens det derefter lades helt ude af billedet til fordel for noget så epokegørende som at erstatte ordet „hovedsagelig“ med „i det væsentlige“, sådan som jeg nævnte før.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg er ked af, at jeg næsten måtte få det indtryk, at det ærede medlem hr. Rimstad var vred og følte sig gået for nær ved den behandling, han og hans parti her og ved andre lejligheder har fået, og det er mig magtpåliggende at understrege, at det bestemt ikke har været hensigten at fornærme hverken det ærede medlem eller hans parti. Det ærede medlem drager en alt for vidtrækkende konklusion af det passerede, når han siger, at han og hans parti ikke vil forsøge at hjælpe mig ved udformningen af de justitsministerielle lovforslag; det er altså specielt mig, det skal gå ud over. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at selv om det er rigtigt, at flertallet af de lovforslag, som det er min opgave at fremsætte for det høje ting, kan karakteriseres, som det ærede medlem gjorde det, som faglige, så er det dog utvivlsomt nu og da således, at også lovforslag fremsat af mig i høj grad tangerer

politiske emner, endogså — det værste af alt — tværpolitiske.

Det ærede medlem gjorde en undskyldning for, at de stillede ændringsforslag var fremsat så sent, og jeg erkender da uden videre, at det ærede medlem og hans parti har specielle vanskeligheder, men her er forholdet jo det, at betænkningen til anden behandling forelå den 29. november, og at anden behandling fandt sted den 11. december, og det var jo i virkeligheden først under selve anden behandling, at vi blev bekendt med, at det ærede medlem ville stille en række ændringsforslag.

Jeg vil imidlertid gerne knytte nogle bemærkninger til de enkelte af det ærede medlems ændringsforslag, idet det ikke vil være rimeligt, at det ærede medlem skal kunne sige, at vi afviste dem uden begrundelse, næsten som en uvenlig handling.

Det ærede medlems første ændringsforslag går ud på at foretage en ændring i skiftelovens § 60, stk. 1, 1. punktum, hvor det ærede medlem ønsker ordene „indgæld og udgæld“ erstattet med ordene „tilgodehavender og gæld“. Jeg må hertil for det første sige, at denne bestemmelse ikke er foreslået ændret i det foreliggende lovforslag, som altså slet ikke omfatter denne bestemmelse. Men for det andet vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det drejer sig om en næsten 90 år gammel lov, en lov af 1874, som utvivlsomt i sin sprogbrug — eller rettere: som vi ved, i sin sprogbrug — er væsentligt anderledes end moderne lovgivning, og er det da rimeligt i en sådan lov med et meget stort antal paragraffer at pille en enkelt ud og gøre den til genstand for sprogrøgt? Har det ærede medlem systematisk gennemgået hele loven for at finde ud af, på hvilke områder en modernisering af sprogbugen kunne forsvares? Jeg har ikke ment det rigtigt at acceptere, at man på et enkelt punkt foretager en sådan sprogrøgning, og jeg peger på, at der nu er nedsat en kommission, som skal gennemgå hele skifteloven, og derudaf vil, håber jeg, inden alt for længe fremkomme en moderne lov. Når vi har villet foretage ændringer i skifteloven nu, er det, fordi vi står over for områder, hvor vi har ment det påtrængende nødvendigt at gennemføre reformer navnlig affødt af de væsentlige